

The Special Interest Group in Dance Anthropology
of the Association of Social Anthropologists Greece

*With the support of the Department of Performing and Digital Arts, the University of the
Peloponnese*

hosts the panel discussion

Experiences of the dance phenomenon: Materialities of practice & observation

Friday, 09 December 2022, 18:00-21:00 EET / 16:00-19:00 GMT

On Zoom: <https://us06web.zoom.us/j/81434138597>

A productive contrast can be traced in contemporary dance practices and conceptualisations of the dance phenomenon. On the one hand, UNESCO's definition of the intangible cultural heritage incorporates dance in such an approach of culture that emphasises notions of preservation practices, dimensions of tradition and processes of identity-making. On the other hand, contemporary dance practices by artists such as William Forsythe's [Choreographic Objects](#) as well as theoretical analyses of choreography (Andre Lepecki; Thomas Kampe) reveal quite remarkably the connection between materiality, the body and dance. Simultaneously, theoretical approaches such as "the body as flesh" suggest that perceptions regarding the material and immaterial status of the body itself do remain fluid (Eleni Papagaroufali).

We suggest a non-binary approach of the dual material-immaterial, one that designates the broad area of their multiple conceptualisations through which new ways can be identified to shed light on interesting enquiries and dimensions of the dance phenomenon. Through such a prism we can re-approach and re-negotiate the following:

- Various conceptualisations of dance as cultural heritage and as lived experience.
- Dance as a phenomenological and embodied experience as well as a sight deriving from the cultural product, consumerism and commercialisation.
- The typologies of performers as 'creators of experience' and the audience as 'consumers', and the various processes of identity-making related to these two.
- Embodied perception, materiality of the senses, and repercussions of research frameworks concerning the choreographic process and the theoretical discourse about dance.
- Notions of the body archive, memory, traces and tradition.
- Dimensions of preservation politics and re-enactment.

Εμπειρίες του χορευτικού φαινομένου: Υλικότητες στην πράξη και την παρατήρηση

Στις σύγχρονες χορευτικές πρακτικές και στις εννοιολογήσεις του χορευτικού φαινομένου εντοπίζεται μια γόνιμη αντίφαση. Από τη μια μεριά ο ορισμός της UNESCO για την άυλη πολιτιστική κληρονομιά περιλαμβάνει το χορό σε μια τέτοια προσέγγιση του πολιτισμού που τονίζει έννοιες πρακτικών διατήρησης, διαστάσεις της παράδοσης και διαδικασίες ταυτοτικής διαμόρφωσης. Από την άλλη, σύγχρονες χορογραφικές πρακτικές καλλιτεχνών όπως για παράδειγμα ο William Forsythe με τα [Choreographic Objects](#) αλλά και θεωρητικές αναλύσεις για τη χορογραφία (Andre Lepecki, Thomas Kamppe) αποκαλύπτουν με ιδιαίτερο τρόπο μια σχέση υλικότητας, σώματος και χορού. Ταυτόχρονα, θεωρητικές προσεγγίσεις όπως αυτή του “σώματος ως σάρκα” υποδεικνύουν πως οι αντιλήψεις περί υλικής και άυλης υπόστασης του ίδιου του σώματος παραμένουν ρευστές (Ελένη Παπαγαρουφάλη).

Προτείνουμε να προσεγγιστεί το δίπολο υλικό-άυλο όχι ως ένας δυϊσμός αλλά ως ενδείξεις μιας ευρείας περιοχής ποικίλων προσεγγίσεων που μπορούν να φωτίσουν με νέους τρόπους ενδιαφέροντα ερωτήματα και διαστάσεις του χορευτικού φαινομένου. Μέσα από αυτό το πρίσμα μπορούμε να επαναπροσεγγίσουμε και επαναδιαπραγματευτούμε τα εξής:

- Ποικίλες εννοιολογήσεις του χορού ως πολιτιστική κληρονομιά και ως βιωματική εμπειρία.
- Το χορό ως φαινομενολογική και ενσώματη εμπειρία από τη μία και το χορό ως εικόνα από την άλλη, σε σχέση με έννοιες του πολιτιστικού προϊόντος, του καταναλωτισμού και της εμπορευματοποίησης.
- Τις κατηγοριοποιήσεις μεταξύ ερμηνευτών ως ‘δημιουργούς εμπειρίας’ και θεατών ως ‘καταναλωτές’ και τις ποικίλες ταυτοτικές διεργασίες που συνδέονται με έκαστη.
- Την σωματική αντίληψη, την υλικότητα των αισθήσεων και τις επιπτώσεις στην εννοιολόγηση της έρευνας στη χορογραφική διαδικασία και στο θεωρητικό λόγο για το χορό.
- Έννοιες του σωματικού αρχείου, της μνήμης, των ιχνών και της παράδοσης.
- Διαστάσεις των πολιτικών συντήρησης και της ανα-παράστασης.

Steriani Tsintziloni & Eleni Kotsira
Panel Convenors / Οι Συντονίστριες του πάνελ

Panel programme

Introduction

Dr. Steriani Tsintziloni

Basement Dances: Re-Tracing a Fading Heritage

Dr. Thomas Kampe

Swirling materialities: Historical time, social memory and paradoxical experiences of vertigo through the vortex of dance

Dr. Mimina Pateraki

Ephemerality and Embodied Materiality in Contemporary Dance Performance: Exploring Polarities between Praxis & Capturing

Dr. Gina Giotaki

Looking at the Materiality of Intangible Cultural Heritage

Dr. Panas Karampampas

Afterword

Dr. Eleni Kotsira

Panel working language: English

This panel is part of a series of events organised by the academic events committee of the Special Interest Group in Dance Anthropology.

Special Interest Group in Dance Anthropology Coordinator: Ioannis Manos

Academic events committee members (in alphabetical order): Virginia Christou, Gina Giotaki, Varvara Kosmatou, Eleni Kotsira, Natalia Koutsougera, Ioannis Manos, Betina Panagiotara, Mimina Pateraki, Steriani Tsintziloni, Natalie Zervou.

ABSTRACTS
ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΩΝ

Basement Dances: Re-Tracing a Fading Heritage

Dr. Thomas Kampe

This talk reflects on practice-led research concerned with re-activating marginalised choreographic voices of exiled European Modern Dancers. It explores processes of ‘soma-ecstatic’ retracing of memories, personal experiences, and embodied utterances as choreographic materials. It suggests a bringing alive – a ‘re-somatizing’ – using somatic processes as a tool to un-archive, re-enact and gather of multiple traces of past dancers, dances and pedagogies.

‘Basement Dances’ is the working title of a collaborative research project currently led by Thomas Kampe and Claudia Kappenberg aiming to document the creative practice of the late choreographer, dancer and pedagogue Hilde Holger (Vienna 1905 – London 2001). Holger was a prominent Jewish dance practitioner in pre-WW2 Vienna and left Austria for exile in India in 1939. Her entire family was killed in the Shoah. Holger spent 10 years in Bombay, continuing her humanist emancipatory pedagogy and choreographic practice. She settled in London in 1948, and taught in her basement studio in Camden from 1953 until her death in 2001. The project extends the author’s recent research in collaboration with Carol Brown (NZ/AUS) on the work of choreographer Gertrud Bodenwieser (1890-1959), Holger’s mentor in Vienna up to 1938. The project ‘Releasing The Archive’ (2014-2020) featured writings, re-enactment workshops and screen based and live performance works. It excavated an alternative feminist legacy of contemporary somatic practices with reference to European dance and body-cultures. The work tested how early modernist dance aesthetics and body-politics of co-creational expressivity can be re-embodied, and how a nearly-lost dance legacy can be un-archived in contemporary forms through somatic-informed processes.

Both Bodenwieser and Holger represent faded heritage of European Modern Dance in the UK. The author argues that such heritage permeates UK dance education, training and performance culture in oblique ways. It currently re-evaporates with neo-expressionist vocabularies of dance theatre approaches which have replaced a British post-Modern formalism in contemporary dance of the 80- until early 2000s. The talk exemplifies the problem of unarchiving documentary video material of class work by Holger and students of the 1990’s, and speaks to Claudia Kappenberg’s current screen installation (St. Leonards Nov. 2022), tracing Holger as a person, pedagogue and choreographic artist.

Χοροί του Υπογείου: Επαν-ιχνηλατώντας μία Κληρονομιά υπό Εξαφάνιση

Δρ. Thomas Kampe

Η παρουσίαση αναστοχάζεται πάνω σε μια έρευνα, βασισμένη στην πράξη, η οποία ασχολείται με την επαν-ενεργοποίηση παραγκωνισμένων χορογραφικών φωνών εξόριστων χορευτών του Ευρωπαϊκού Μοντέρνου Χορού. Διερευνά διαδικασίες 'σωματο-έκστασης', οι οποίες αναζητούν εκ νέου αναμνήσεις, προσωπικές εμπειρίες και σωματοποιημένες εκφράσεις ως χορογραφικά υλικά. Προτείνει μια αναγέννηση – μια 'επανα-σωματοποίηση' – χρησιμοποιώντας σωματικές διαδικασίες ως εργαλεία για να ανασύρει από το αρχείο, να ανα-παραστήσει και να συλλέξει πολλαπλά ίχνη από χορευτές του παρελθόντος, χορούς και παιδαγωγικές πρακτικές.

Το συλλογικό ερευνητικό πρόγραμμα με τον προσωρινό τίτλο 'Basement Dances (Χοροί του Υπογείου)' και βασικούς ερευνητές τους Thomas Kampe και Claudia Kappenberg, έχει ως στόχο να καταγράψει την δημιουργική χορογραφική πράξη της χορογράφου, χορεύτριας και παιδαγωγού Hilde Holger (Βιέννη 1905 – Λονδίνο 2001). Η Holger ήταν μια από τις πιο επιφανείς Εβραίες καλλιτέχνιδες του χορού, στη Βιέννη, την περίοδο πριν τον 2^ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Έφυγε από την Αυστρία για την Ινδία το 1939. Ολόκληρη η οικογένειά της σκοτώθηκε στο Ολοκαύτωμα. Έζησε 10 χρόνια στην Βομβάη, όπου συνέχισε να εφαρμόζει την ανθρωπιστική και χειραφετική της παιδαγωγική και χορογραφική πρακτική. Εγκαταστάθηκε στο Λονδίνο το 1948 και δίδαξε στο υπόγειο του σπιτιού της στο Camden από το 1953 ως το θάνατό της το 2001. Το ερευνητικό αυτό πρόγραμμα επεκτείνει την έρευνα που διεξήγαγε ο Thomas Kampe με την Carol Brown (NZ/AUS) πάνω στο έργο της Gertrud Bodenwieser (1890-1959), η οποία υπήρξε μέντορας της Holger στη Βιέννη μέχρι το 1938. Το ερευνητικό πρόγραμμα με τον τίτλο 'Releasing The Archive' (2014-2020) περιλάμβανε κείμενα, σεμινάρια ανα-παράστασης και παραστάσεις εντός και εκτός οθόνης. Αποκάλυψε μια εναλλακτική φεμινιστική κληρονομιά των σύγχρονων σωματικών πρακτικών με αναφορές στον Ευρωπαϊκό μοντέρνο χορό και τις σωματικές κουλτούρες των αρχών του 20ου αιώνα. Το έργο αυτό δοκίμαζε πώς οι αισθητικές του πρώιμου μοντέρνου χορού και οι πολιτικές του σώματος της συλλογικής δημιουργικότητας μπορούν να επαν-ενσωματωθούν και πώς οι, σχεδόν χαμένες, χορευτικές κληρονομιές μπορούν να επανέλθουν από το αρχείο με σύγχρονες μορφές μέσα από ενσώματες διαδικασίες. Τόσο η Bodenwieser όσο και η Holger αντιπροσωπεύουν μια ξεχασμένη κληρονομιά του Ευρωπαϊκού Μοντέρνου Χορού στη Μ. Βρετανία. Υποστηρίζεται εδώ ότι τέτοιου είδους κληρονομιές έχουν εισχωρήσει στην χορευτική εκπαίδευση και τις παραστασιακές πρακτικές στη Μ. Βρετανία.

Τώρα η κληρονομιά αυτή επαν-εισρέει στο νέο-εξπρεσιονιστικό λεξιλόγιο των χοροθεατρικών προσεγγίσεων που αντικατέστησαν τον Βρετανικό μετα-μοντέρνο φορμαλισμό του σύγχρονου χορού της περιόδου 1980-2000. Η ομιλία διαπραγματεύεται το πρόβλημα της αρχειακής μελέτης ενός βιντεοσκοπημένου ντοκιμαντέρ από μάθημα της Holger και των μαθητών της από τη δεκαετία του 1990 και συνομιλεί με τις βιντεο-εγκαταστάσεις της Claudia Kappenberg (St. Leonards Nov. 2022), ακολουθώντας τα ίχνη της Holger ως προσώπου, παιδαγωγού και χορογράφου.

References/Παραπομπές

Kampe, T. (2021) 'Displaced/Displayed - surviving dance in exile.' In: Kampe, G and Kampe, T, eds. *Beyond forgetting - persecution/exile/memory: transdisciplinary perspectives on design, performance and education*. Goettingen: Cuvillier Verlag. https://www.israeldance-diaries.co.il/wp-content/uploads/2021/03/DT39-Displayed_Thomas.pdf

Kampe, T. (2021) 'Dancing the soma-ecstatic: Feldenkrais and the modernist body.' In: Scholl, R. ed. *The Feldenkrais Method in creative practice: dance, music, theatre*. London: Methuen.

Kampe, T. (2019) 'Dance as the art of survival: The choreographer Hilde Holger and her influence on British dance culture'. In: Amort, A. *Alles Tanzt- Kosmos Wiener Tanzmoderne; Katalog*. Wien: Hatje Cantz. https://www.academia.edu/40547099/Tanz_als_%C3%9Cberlebenskunst_Die_Choreografin_Hilde_Holger_und_ihr_Einfluss_auf_die_britische_Tanzkultur

Kampe, T. (2013) 'Between three worlds - The choreographer Hilde Holger'. In: Brinson, C.& Dove, R. eds. *German Speaking Exiles in the Performing Arts in Britain after 1933*. Yearbook 14 of the Research Centre for German and Austrian Exile Studies; Institute of Germanic and Romance Studies, University of London. Amsterdam: Rodopi. https://www.academia.edu/5849487/Between_Three_Worlds_The_Choreographer_Hilde_Holger

Swirling materialities: Historical time, social memory and paradoxical experiences of vertigo through the vortex of dance

Dr. Mimina Pateraki

The present proposal aims to highlight ways in which dance can bring to the fore different temporal and emotional qualities by producing multiple materialities. Drawing upon the anthropological perspective of the social engagement of artefacts (Gell 1998) I study specific cinematic dance performances focusing on the ways in which they can mediate historical time and social memory. More specifically, I study cinematographic scenes, from another chronological era,

which are both here and there in time – through a constant re-viewing – and coexist in the discourse and practice of the people who choose them, surpassing our expectations. Different moments in time come together through a rather unexpected route highlighting dance as a marker of reworking embodied historicity (Knight 2012) that reactivates and allows us to interpret the present through the past. Dance brings together different moments in time and allows us to interpret the present through past moments, which though appearing afar at first glance, it emerges that they are not.

The struggle for survival and the anxiety of not knowing about the future, the feeling of fear, insecurity and hopelessness, are part of the narratives of my interlocutors in Cleisthenis, a working-class suburb of Athens, since 2011 when I have started my research until today. Dance sets in motion comments, thoughts and feelings as it orchestrates different qualities of turmoil. In this context I discuss vertigo, this sense of temporal disorientation, of "something in the air" by trying to follow different scales from the level of individual experience to a collective event (Knight 2022). Drawing upon this approach I argue that this disorientation is rooted in the body, fed by different temporal and emotional qualities and expressed through different dance performances highlighting the importance of this temporary and fleeting condition of dance practice.

Στροβιλιζόμενες υλικότητες: Ιστορικός χρόνος, κοινωνική μνήμη και παράδοξες εμπειρίες ιλιγγου στη δίνη του χορού

Δρ. Μιμήνα Πατεράκη

Η παρούσα εισήγηση στοχεύει να αναδείξει τρόπους με τους οποίους ο χορός μπορεί να φέρνει στο προσκήνιο διαφορετικές χρονικές και συναισθηματικές ποιότητες παράγοντας πολλαπλές υλικότητες. Εκκινώντας από την ανθρωπολογική οπτική της κοινωνικής διαμεσολάβησης των τεχνουργημάτων (Gell 1998) μελετώ συγκεκριμένες κινηματογραφικές χορευτικές επιτελέσεις εστιάζοντας στους τρόπους με τους οποίους μπορούν να διαμεσολαβούν τον ιστορικό χρόνο και την κοινωνική μνήμη. Πιο συγκεκριμένα μελετώ κινηματογραφικές σκηνές, μιας άλλης εποχής, που βρίσκονται χρονικά και "εκεί" και "εδώ" – μέσα από μία διαρκή επαναθέαση – και συνυπάρχουν στον λόγο και τη πρακτική των προσώπων που τις επιλέγουν ξεπερνώντας τις προσδοκίες μας. Διαφορετικές χρονικές στιγμές έρχονται κοντά αναδεικνύοντας το χορό ως δείκτη δράσας ενσαρκωμένης ιστορικότητας (Knight 2012, Πατεράκη 2014) που επαναδραστηριοποιείται και μας επιτρέπει να ερμηνεύουμε το παρόν μέσα από το παρελθόν. Ο χορός φέρνει κοντά διαφορετικές χρονικές στιγμές και μας επιτρέπει να ερμηνεύουμε το παρόν μέσα από παρελθούσες στιγμές, που αν και σε πρώτη ματιά φαίνονται μακρινές, τελικά δεν είναι.

Ο αγώνας για επιβίωση και το άγχος της άγνοιας για το μέλλον, το αίσθημα φόβου, ανασφάλειας και απελπισίας, αποτελεί μέρος των αφηγήσεων των συνομιλητών μου στον Κλεισθένη, ένα εργατικό – μεσαίο προάστιο της Αθήνας, από το 2011 που ξεκίνησα την έρευνα μου έως σήμερα. Ο χορός θέτει σε κίνηση τα σχόλια, τις σκέψεις και τα συναισθήματα καθώς ενορχηστρώνει διαφορετικές ποιότητες αναταραχής. Στο πλαίσιο αυτό συζητώ τον ίλιγγο, αυτή την αίσθηση του χρονικού αποπροσανατολισμού, του «κάτι βρίσκεται στον αέρα» προσπαθώντας να ακολουθήσω διαφορετικές κλιμακώσεις από το επίπεδο της ατομικής εμπειρίας σε ένα συλλογικό γεγονός (Knight 2022). Στο πλαίσιο αυτό υποστηρίζω ότι η αναταραχή αυτή βρίσκεται ριζωμένη στο σώμα, τροφοδοτείται από διαφορετικές χρονικές και συναισθηματικές ποιότητες και εκφράζεται μέσα από διαφορετικές επιτελέσεις του χορού αναδεικνύοντας την σημαντικότητα της προσωρινής και φευγαλέας αυτής συνθήκης της χορευτικής πρακτικής.

Ephemerality and Embodied Materiality in Contemporary Dance Performance: Exploring Polarities between Praxis & Capturing

Dr. Gina Giotaki

Embodied methods employed in creative dance processes are fundamentally grounded on lived-experience, and occasionally on visceral phenomena, thereby unravelling an embodied materiality (Ginslov 2022). Creative tools, such as improvisation, somatisation, visualisation, partnering work or other tasks, and experimental performance formats grounded in these tasks create unique environments and fleeting experiences that may result in lasting embodied memories, but may be challenging to capture, represent or preserve as a work of art or as cultural heritage. Situated as 'practitioner researcher' (Gray 1996 and 2006), in the praxis and research of somatically-informed contemporary dance practice (Garrett-Brown 2007), in this paper, I explore the space between perceived notions of ephemerality in contemporary dance practice, and the potentially contrasting duty of capturing praxis in an ethnohistoric research. I draw from recent and current contributions of post-structuralist dance anthropology, and medical anthropology, with particular reference to Csordas (1994), as lenses and methodological standpoints through which to a) consider the body in performance, and the cultural significance of the performative, and b) explore the space between representation and being-in-the-world (Merleau-Ponty 1965).

Το Εφήμερο και η Ενσώματη Υλικότητα στο Σύγχρονο Χορό: Εξερευνώντας το Χώρο Μεταξύ Πράξης και Καταγραφής

Δρ. Τζίνα Γιωτάκη

Ενσώματες πρακτικές που υιοθετούνται στη δημιουργική διαδικασία του χορού βασίζονται θεμελιωδώς στη βιωμένη εμπειρία και σε σωματικά φαινόμενα, αποκαλύπτοντας μια ενσώματη υλικότητα (Ginslon 2022). Δημιουργικά εργαλεία όπως ο αυτοσχεδιασμός, η σωματοποίηση (somatisation), η οπτικοποίηση (visualisation), η εργασία σε ζευγάρια ή άλλες δραστηριότητες, και πειραματικές μορφές παράστασης που προκύπτουν από αυτές τις πρακτικές, μπορούν να δημιουργήσουν μοναδικά περιβάλλοντα και φευγαλέες εμπειρίες που, ενδεχομένως να αποτυπώνουν έντονες ενσώματες μνήμες, αλλά αποτελούν πρόκληση για τη συστηματική καταγραφή, αναπαράσταση ή συντήρηση της παράστασης (και της δημιουργικής διαδικασίας) ως έργου τέχνης, πολιτισμικού αγαθού ή πολιτιστικής κληρονομιάς.

Στην παρουσίαση αυτή, από τη θέση της «καλλιτέχνιδας – ερευνήτριας» Gray (1996 και 2006) στην πρακτική και την έρευνα του “σύγχρονου χορού με επιρροές από τις μεθόδους somatics” (Garrett-Brown 2007), εξερευνώ αντιλήψεις του εφήμερου αντιπαραβάλλοντάς τις με την αντικρουόμενη φύση της διαδικασίας καταγραφής σε μια εθνοϊστορική έρευνα.

Αντλώντας θεωρητικά πορίσματα και μεθοδολογικές προσεγγίσεις από την ανθρωπολογία του χορού, το μεταδομισμό και την ιατρική ανθρωπολογία, με έμφαση στο έργο του Csordas (1994): α) εξετάζω το σώμα στην performance (ή επίτευξη) και την πολιτισμική σημασία του παραστασιακού φαινομένου, και β) εξερευνώ τα όρια μεταξύ της αναπαράστασης και της έννοιας “being-in-the world” του Merleau-Ponty (1965).

Looking at the Materiality of Intangible Cultural Heritage

Dr. Panas Karampampas

This paper will examine how heritage actors in Greece create a new, or in cases, recreate an Intangible Cultural Heritage (ICH) centred market as a survival strategy to generate income and status as well as the complex relationship between private initiatives and state strategies. The topic of this paper arises from the concerns of heritage practitioners in “commercialising” what is called ICH (such as dances, traditional agricultural techniques and products as well as traditional craft techniques). It is based on fieldwork in Greece with heritage practitioners as well as civil servants of the Greek Ministry of Culture and Sports who design the national cultural strategy for Greece

and who state that ICH can offer “a way out of the Greek crisis”. During the presentation I will focus on two dance cases in order to discuss: 1) dance as an embodied experience as well as a sight deriving from the cultural product, consumerism and commercialisation, and 2) how Intangible Cultural Heritage actually combines both tangible and intangible aspects as one entity.

Κοιτάζοντας την Υλικότητα της Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς

Δρ. Πάνας Καράμπαμπας

Αυτή η παρουσίαση θα εξετάσει το πώς άτομα εμπλεκόμενα με την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά (ΑΠΚ) στην Ελλάδα δημιουργούν μια νέα αγορά, ή σε κάποιες περιπτώσεις αναδημιουργούν μια υπάρχουσα, ως στρατηγική επιβίωσης για τη δημιουργία εισοδήματος και κύρους, καθώς και τη σύνθετη σχέση μεταξύ ιδιωτικών πρωτοβουλιών και κρατικών στρατηγικών. Το θέμα αυτής της παρουσίασης προκύπτει από τους προβληματισμούς επαγγελματιών της κληρονομιάς σχετικά με την “εμπορευματοποίηση” της λεγόμενης ΑΠΚ (παραδείγματος χάριν χορών, παραδοσιακών αγροτικών τεχνικών και προϊόντων όπως και παραδοσιακών τεχνικών χειροτεχνίας). Βασίζεται σε επιτόπια έρευνα στην Ελλάδα με επαγγελματίες της κληρονομιάς καθώς και δημοσίους υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού που σχεδιάζουν την εθνική πολιτισμική στρατηγική της Ελλάδας και που δηλώνουν πως η ΑΠΚ μπορεί να προσφέρει “μία διέξοδο από την ελληνική κρίση”. Κατά τη διάρκεια της παρουσίασης θα επικεντρωθώ σε δύο περιπτώσεις χορού για να συζητήσω: 1) τον χορό ως ενσώματη εμπειρία καθώς και επιτελέσεις που προέρχονται από το πολιτιστικό προϊόν, τον καταναλωτισμό και την εμπορευματοποίηση, και 2) το πώς η ΑΠΚ συνδυάζει στην πραγματικότητα τόσο υλικές όσο και άυλες πτυχές ως μία οντότητα.

BRIEF BIOGRAPHIES OF PANEL MEMBERS
in alphabetical order

ΣΥΝΤΟΜΑ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛ
με αλφαβητική σειρά

Giotaki, Gina (PhD, MA, BA, SME)

Dr. Gina Giotaki is Assistant Professor in the Department of Performing & Digital Arts at the University of Peloponnese. She is a dance artist and certified Somatic Movement Educator. She is a Research Associate in the NHS Department for Research and Development Northwest (R&D Northwest, UK) and has been a faculty member of the “Leading a Culture of Research and Innovation in the NHS” programmes and Developing Early Career Research Programme (2020) funded by Health Education England.

Her ongoing research interests focus on theories of embodiment and the impact of embodied and somatic-informed creative processes in contemporary dance performance, intermedial performance and in community and health contexts.

Having developed her own approach to dance and movement practice, she explores ways in which: a) mindful ways of moving may inform pedagogy and creative processes in contemporary dance practice, and lived experience in intermedial performance b) an anthropological understanding of embodiment and embodied methods may enhance our understanding of dance history and applications of technology in exploring dance as intangible cultural heritage, and c) principles of practice drawn from embodied methods of creative practice contribute in interdisciplinary dialogues around well-being and enhancing health provision services.

Over the past two decades, Dr. Giotaki has held roles as a faculty member at academic institutions in the UK and Greece. She was Senior Lecturer in Dance at Edge Hill University, and Liverpool John Moores University, and has worked in the Department of Performing Arts at Coventry University, UK and Ionian University in Greece. As an artist and researcher, she has extensively worked in the community, education and health settings and in collaboration with numerous organisations and artists in Europe. She has worked with esteemed artists such as Miranda Tufnell, Katy Dymoke, Andrea Buckley, Angie Walton, Bernard Pierre Louis, and with companies such as English National Ballet, Liverpool Improvisation Collective, Shobhana Jeyasingh Dance Company, Bedlam Dance Company and other.

Γιωτάκη, Τζίνα (PhD, MA, BA, SME)

Η Δρ. Τζίνα Γιωτάκη είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Είναι χορογράφος και πιστοποιημένη Παιδαγωγός Σωματικής Κίνησης (Somatic Movement Educator). Είναι Επιστημονική Συνεργάτιδα στο τμήμα Έρευνας και Ανάπτυξης Βορειοδυτικής Αγγλίας του Εθνικού Συστήματος Υγείας (NHS) της Μ. Βρετανίας, και έχει διδάξει σε σειρά προγραμμάτων, τα οποία έχουν χρηματοδοτηθεί από τον οργανισμό Health Education England με στόχο την ανάπτυξη της έρευνας και της καινοτομίας στο NHS της Μ. Βρετανίας. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζουν σε θεωρίες της ενσωμάτωσης (embodiment), και του ρόλου των σωματικών πρακτικών (somatics) στη σύγχρονη χορευτική επιτέλεση, στη διαμεσική παράσταση και σε πεδία της κοινότητας και της υγείας.

Έχοντας αναπτύξει τη δική της προσέγγιση σε πρακτικές του χορού και της κίνησης, επεξεργάζεται τρόπους με τους οποίους: α) ενσώματες, δημιουργικές πρακτικές διαμορφώνουν τη σύγχρονη παιδαγωγική και δημιουργική πράξη στο χορό, αλλά και τη βιωματική διάσταση στη διαμεσική παράσταση, β) η ανθρωπολογική κατανόηση της ενσωμάτωσης και των σωματικών πρακτικών μπορεί να εμπλουτίσει τη γνώση μας για την ιστορία του χορού αλλά και τεχνολογικές εφαρμογές, με στόχο τη μελέτη, καταγραφή και διατήρηση του χορού ως στοιχείου άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς, και γ) οι θεμελιώδεις αρχές που αντλούνται από ενσώματες πρακτικές μπορούν να συμβάλουν στο διεπιστημονικό διάλογο γύρω από τη βελτίωση των υπηρεσιών υγείας.

Τα τελευταία 20 χρόνια, έχει εργαστεί και διδάξει σε ακαδημαϊκά ιδρύματα στη Μ. Βρετανία και την Ελλάδα. Επί σειρά ετών κατείχε θέση Αναπληρώτριας Καθηγήτριας στο αντικείμενο του χορού, στα Πανεπιστήμια Edge Hill και Liverpool John Moores. Έχει διδάξει, επίσης, στο Τμήμα Παραστατικών Τεχνών του Πανεπιστημίου του Coventry και στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Με ένα εκτενές καλλιτεχνικό και διδακτικό έργο έχει συνεργαστεί με σημαντικούς και αναγνωρισμένους καλλιτέχνες και φορείς στο εξωτερικό και στην Ελλάδα. Κάποιες ενδεικτικές συνεργασίες της περιλαμβάνουν καλλιτέχνες, όπως η Miranda Tufnell, η Katy Dymoke, η Pauline Brooks, η Andrea Buckley, η Angie Walton, ο Bernard Pierre Louis, και πολλούς άλλους, καθώς και ομάδες χορού, όπως το Εθνικό Μπαλέτο της Αγγλίας, τη Richard Alston Dance Company, τους Liverpool Improvisation Collective, τη Shobhana Jeyasingh Dance Company, τη Bedlam Dance Company και άλλες.

Kampe, Thomas (PhD)

Thomas Kampe (PhD) has worked as a performing artist, researcher and somatic educator across the globe. Between 2012 and 2022 he worked as Professor of Somatic Performance & Education at Bath Spa University, UK, where he co-directed the *Creative Corporealities Research Group*. Artistic collaborations include work with Liz Aggiss, Hilde Holger, Julia Pascal, Tanzinitiative Hamburg, Claudia Kappenberg, and with Carol Brown on re-embodying the diasporic practices of Modernist choreographer Gertrud Bodenwieser. Thomas' research focuses on critical somatic legacies, choreographic practices and embodied memory culture. He recently co-edited JDSP Vol. 9. (2017) 'Bodily undoing: Somatics as practices of critique' and JDSP Vol. 13.1&2 (2022): 'Embodying Eco-Consciousness: Somatics, Aesthetic Practice and Social Action'. He is the co-editor of the book 'Beyond Forgetting: persecution/exile/memory - transdisciplinary perspectives on education in design and performance' (Cuvillier 2020). Thomas is a practitioner of The Feldenkrais Method® and guest-editor of the *IFF research Journal Vol. 6 (2019): Practices of Freedom: The Feldenkrais Method and Creativity*. His latest chapters on 'Feldenkrais and a Theatre of Enaction' & 'Dancing the Soma-Ecstatic: Feldenkrais and the Modernist Body' were published in 2021.

Kampe, Thomas (PhD)

Ο Thomas Kampe (PhD) έχει εργαστεί στον χώρο των παραστατικών τεχνών, καθώς και ως ερευνητής και σωματικός παιδαγωγός ανά τον κόσμο. Μεταξύ του 2012 και 2022 εργάστηκε ως Καθηγητής Σωματικής Επιτέλεσης και Εκπαίδευσης (Somatic Performance & Education) στο Πανεπιστήμιο Bath Spa, στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου και συν-διηύθυνε την Ομάδα Έρευνας Δημιουργικών Ενσωματώσεων (*Creative Corporealities Research Group*). Καλλιτεχνικές του συνεργασίες περιλαμβάνουν δουλειά με τις Liz Aggiss, Hilde Holger, Julia Pascal, Tanzinitiative Hamburg, Claudia Kappenberg, καθώς και με την Carol Brown πάνω στην επανενσωμάτωση διασπορικών πρακτικών της μοντέρνας χορογράφου Gertrud Bodenwieser. Η έρευνα του Thomas εστιάζει σε κρίσιμες σωματικές κληρονομίες, χορογραφικές πρακτικές και την κουλτούρα της ενσώματης μνήμης. Πρόσφατα συνεπιμελήθηκε τα τεύχη του Journal of Dance & Somatic Practices (JDSP) 'Bodily undoing: Somatics as practices of critique' (Vol. 9, 2017) και 'Embodying Eco-Consciousness: Somatics, Aesthetic Practice and Social Action' (Vol. 13.1&2, 2022). Είναι ο συνεπιμελητής του βιβλίου 'Beyond Forgetting: persecution/exile/memory - transdisciplinary perspectives on education in design and performance' (Cuvillier 2020). Ο Thomas είναι επαγγελματίας της Feldenkrais Method® και προσκεκλημένος επιμελητής του *IFF research Journal Vol. 6 (2019): Practices of Freedom: The Feldenkrais Method and Creativity*. Τα τελευταία του κεφάλαια με τίτλους 'Feldenkrais and a Theatre of Enaction' και 'Dancing the Soma-Ecstatic: Feldenkrais and the Modernist Body' εκδόθηκαν το 2021.

Karampampas, Panas (PhD)

Panas Karampampasis a social anthropologist at Panteion University of Social and Political Sciences, Athens, and at the University of Peloponnese, while in the past he has worked at the Università Ca' Foscari, Venezia, the University of Thessaly and at the École des hautes études en sciences sociales – EHESS, Paris. Previously he was a guest lecturer in the Department of Social Anthropology at the University of St. Andrews, where he also completed his PhD and a visiting scholar at the Faculty of Social Sciences of the National Research University - Higher School of Economics (HSE University), Moscow. For the last four years, he was a co-convenor of the Mediterraneanist Network (MedNet), where he prepared two of its bi-annual workshops and publications of special issues. He was also nominated and elected as a Founding Board Member of the Association of Social Anthropologists of Greece.

He currently works on Intangible Cultural Heritage policies and global governance. His doctoral research focused on the goth scene, digital anthropology, dance, cosmopolitanism and globalisation. His work has been published in peer-reviewed journals such as *Social Anthropology/Anthropologie Sociale*, the *International Journal of Heritage Studies* and the *Journal of Youth Studies*. He has also co-edited the *Collaborative Intimacies: Anthropologies of Sound and Movement* (Berghahn, February 2017), while his edited volume *Intangible Cultural Heritage in times of economic "crisis": Marketisation and Resilience* (The Hellenic Ministry of Culture and Sports Press) is in print.

Καράμπαμπας, Πάνας (PhD)

Ο Πάνας Καράμπαμπας είναι κοινωνικός ανθρωπολόγος στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, ενώ έχει εργαστεί και στα Università Ca' Foscari, Venezia, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, και στην Ανώτατη σχολή κοινωνικών επιστημών (École des hautes études en sciences sociales - EHESS) στο Παρίσι. Προηγουμένως δίδασκε στο Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας στο Πανεπιστήμιο του St Andrews, όπου και ολοκλήρωσε τις διδακτορικές του σπουδές. Επίσης, τα τελευταία χρόνια είναι συντονιστής του Mediterraneanist Network και του Europeanist network του Συνδέσμου Ευρωπαίων Ανθρωπολόγων.

Στα επιστημονικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνονται η ευρωπαϊκή goth σκηνή, η ψηφιακή ανθρωπολογία και οι έννοιες κοσμοπολιτισμού και υβριδικότητας, ενώ τα τελευταία χρόνια εξετάζει τη δημιουργία κι εφαρμογή πολιτικών για την Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά στην Ελλάδα όπως και θέματα παγκόσμιας διακυβέρνησης. Από την τελευταία του δουλειά θα κυκλοφορήσει από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού και ο συλλογικός τόμος που έχει επιμεληθεί *Άυλη Πολιτιστική Κληρονομιά σε καιρούς οικονομικής Κρίσης: Η ένταξή της*

στην αγορά και ανθεκτικότητα. Παράλληλα επηρεασμένος από τις προπτυχιακές του σπουδές στα ΤΕΦΑΑ Αθηνών εξειδικεύεται και στην ανθρωπολογία του χορού και έχει συνεπιμεληθεί το *Collaborative Intimacies: Anthropologies of Sound and Movement* (2017, Berghahn). Τα άρθρα του έχουν δημοσιευτεί σε περιοδικά όπως το *Social Anthropology/Anthropologie Sociale*, the *International Journal of Heritage Studies* and the *Journal of Youth Studies*.

Kotsira, Eleni (PhD, AFHEA)

Eleni Kotsira holds a PhD in Social Anthropology from the University of St Andrews (UK) and a First-Class Honours BA in Social Anthropology from Panteion University of Social and Political Sciences (Greece). In autumn term 2013-2014 she also studied as an Erasmus exchange student at the University of Sussex (UK).

Since March 2021, Eleni works as a Senior Social Researcher at Alma Economics, where she is leading research projects on sensitive topics and with vulnerable groups. Currently she also serves as the Designated Safeguarding Lead for all research projects undertaken by the organisation. She is also an Associate Fellow of the Higher Education Academy (UK), and a peer reviewer for the Croatian Journal of Ethnology and Folklore Research *Narodna umjetnost*.

Eleni's doctoral research on the remote island of Samothraki showed how island communities in Greece and, more broadly, in Europe can cope with extreme weather phenomena, occurring with increased frequency in the era of climate crisis, and how the subsequent states of emergency can be a potential advantage to restoring environmental balance. In her current role at Alma Economics she specialises in research informing policy, applied research and research ethics policies. She is also passionate about public engagement with research, writing poetry and learning foreign languages. She speaks Greek, English, French, Russian and Arabic.

She has been practising – and been inspired by in research – contemporary dance and improvisation for over 10 years, including performing at the Dance Festival by the Association of Greek Choreographers. Other dance genres she is experienced with include ballet and dance theatre.

You can find her research website (including publications and other research outputs) at <https://elenikotsira.wordpress.com/> and her poetry blog at <https://poetic-movements.blogspot.com/>

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ | ASSOCIATION OF SOCIAL
ANTHROPOLOGISTS GREECE

Κότσιρα, Ελένη (PhD, AFHEA)

Η Ελένη Κότσιρα έχει διδακτορικό στην Κοινωνική Ανθρωπολογία από το Πανεπιστήμιο του St Andrews στο Ηνωμένο Βασίλειο και πτυχίο Κοινωνικής Ανθρωπολογίας με Άριστα από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Το εαρινό εξάμηνο 2013-2014 σπούδασε με το πρόγραμμα ανταλλαγής Erasmus στο Πανεπιστήμιο του Sussex στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Από το Μάρτιο του 2021 η Ελένη εργάζεται ως Senior Social Researcher στην Alma Economics, όπου είναι υπεύθυνη για έρευνες που εστιάζουν σε ευαίσθητες θεματικές και στις οποίες συμμετέχουν ευάλωτες ομάδες. Έχει επίσης τον ρόλο της Designated Safeguarding Lead για όλα τα ερευνητικά προγράμματα του οργανισμού. Είναι ακόμα Associate Fellow του Higher Education Academy στο Ηνωμένο Βασίλειο, και ομότιμη αξιολογήτρια επιστημονικών εισηγήσεων για το Κροατικό Περιοδικό Εθνολογίας και Λαογραφικής Έρευνας *Narodna umjetnost*.

Η διδακτορική της έρευνας στο παραμεθόριο νησί της Σαμοθράκης έδειξε πώς νησιωτικές κοινότητες στην Ελλάδα και ευρύτερα στην Ευρώπη μπορούν να διαχειριστούν ακραία καιρικά φαινόμενα, τα οποία προκύπτουν με αυξανόμενη συχνότητα στην εποχή της κλιματικής κρίσης, καθώς και πώς οι επακόλουθες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης μπορούν να είναι ένα ενδεχόμενο πλεονέκτημα για την επαναφορά της περιβαλλοντικής ισορροπίας. Στον τρέχων ρόλο της στην Alma Economics ειδικεύεται στη διεξαγωγή έρευνας με σκοπό να ενημερώσει αντίστοιχες πολιτικές, την εφαρμοσμένη έρευνα και τις πολιτικές ηθικής και δεοντολογίας της έρευνας. Είναι επίσης ένθερμη υποστηρίκτρια της συμπερίληψης του κοινού στη διάχυση ερευνητικών αποτελεσμάτων, γράφει ποίηση και της αρέσει να μαθαίνει ξένες γλώσσες. Μιλάει ελληνικά, αγγλικά, γαλλικά, ρωσικά και αραβικά.

Έχει κάνει σύγχρονο χορό και αυτοσχεδιασμό (από τα οποία και έχει εμπνευστεί ερευνητικά) για πάνω από μία δεκαετία, συμπεριλαμβανομένων παραστάσεων στο Φεστιβάλ Ελλήνων Χορογράφων. Άλλα είδη χορού στα οποία έχει εμπειρία είναι το μπαλέτο και το χοροθέατρο. Η ερευνητική της ιστοσελίδα (συμπεριλαμβανομένων δημοσιεύσεων και άλλων ερευνητικών αποτελεσμάτων) είναι προσβάσιμη από το <https://elenikotsira.wordpress.com/> και το ιστολόγιο ποίησης που διατηρεί από το <https://poetic-movements.blogspot.com/>

Pateraki, Mimina (PhD)

Mimina Pateraki, anthropologist and dance teacher, holds a PhD in Anthropology of Dance from the National & Kapodistrian University of Athens (SPESS). She teaches Sociology & Anthropology of the Body & Gender and supervises postgraduate theses at the Hellenic Open University as a tutor. She has taught Anthropology of Performance, Political Anthropology, Anthropology & Environment and Urban Anthropology at the Department of History, Archeology and Social Anthropology at the University of Thessaly (Greece). Additionally, she has taught History of Dance and Ethnochoreology (University of Athens). She works in the staff Directorate of Research, Development & Planning of the Municipality of Korydallos. She has taught dance in culture clubs and local governance organizations, directing staged performances and has designed local educational and social policies since 1992.

Her research interests focus on performances in public culture (dance, cinema, media) in contemporary urban environments (Greece, Balkans, Mediterranean). She has studied processes of nationalization such as cultural intimacy and cultural proximity and has focused on the rhetoric of nostalgia, parody, authenticity and cultural heritage. Her doctoral research was conducted in Korydallos, Attica, emphasizing the study of nationalism and the economic crisis as political concepts through cinema and dance. In this context, she has approached cinema and dance as fields where public, political discourses are visualized and embodied, emphasizing the local rhetoric of citizens regarding the economic crisis in Greece.

Recently, she has studied the national and European policies regarding the circular economy and the political economy of disasters emphasizing alternative expressions of the concept of citizenship. At the same time, she has paid attention on the experiences of the body by focusing on different emotional qualities of vertigo. Studying dance as an embodied social practice approaches corresponding practices in the context of sport and physical education focusing on the relations between sport and nationalism, gender hierarchies and different manifestations of violence. She has written academic papers in Greek and English for Anthropology and has delivered papers of her work at international conferences in Greece and abroad.

Πατεράκη, Μιμήνα (PhD)

Η Μιμήνα Πατεράκη, ανθρωπολόγος και καθηγήτρια χορού, κατέχει διδακτορικό δίπλωμα στην Ανθρωπολογία του Χορού από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (ΣΕΦΑΑ). Διδάσκει Κοινωνιολογία και Ανθρωπολογία του Σώματος και του Φύλου, και επιμελείται ως σύμβουλος καθηγήτρια μεταπτυχιακές διατριβές στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Έχει διδάξει Ανθρωπολογία της Επιτέλεσης, Πολιτική Ανθρωπολογία, Ανθρωπολογία και Περιβάλλον, και Αστική Ανθρωπολογία στο τμήμα Ιστορίας,

Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Επίσης έχει διδάξει Ιστορία Χορού και Εθνοχορολογία (ΕΚΠΑ). Εργάζεται στην επιτελική Διεύθυνση Έρευνας, Ανάπτυξης και Προγραμματισμού του Δήμου Κορυδαλλού. Έχει διδάξει χορό σε συλλόγους και φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης και έχει σκηνοθετήσει επιτελέσεις επί σκηνής, ενώ έχει σχεδιάσει τοπικές εκπαιδευτικές και κοινωνικές πολιτικές.

Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζουν στις επιτελέσεις στον δημόσιο πολιτισμό (χορός, κινηματογράφος, ΜΜΕ) σε σύγχρονα αστικά περιβάλλοντα (Ελλάδα, Βαλκάνια, Μεσόγειος). Έχει μελετήσει εθνικοποιητικές διαδικασίες όπως η πολιτισμική οικειότητα και η πολιτισμική εγγύτητα και έχει εστιάσει στη ρητορική της νοσταλγίας, της παρωδίας, της αυθεντικότητας και της πολιτισμικής κληρονομιάς. Η διδακτορική της έρευνα διενεργήθηκε στον Κορυδαλλό Αττικής δίνοντας έμφαση στην μελέτη του εθνικισμού και της οικονομικής κρίσης ως πολιτικές έννοιες μέσα από τον κινηματογράφο και τον χορό. Στο πλαίσιο αυτό έχει προσεγγίσει τον κινηματογράφο και τον χορό ως πεδία όπου οπτικοποιούνται και ενσαρκώνονται δημόσιοι, πολιτικοί λόγοι δίνοντας έμφαση στην τοπική ρητορική των πολιτών αναφορικά με την οικονομική κρίση στην Ελλάδα.

Πρόσφατα, έχει μελετήσει τις εθνικές και ευρωπαϊκές πολιτικές αναφορικά με την κυκλική οικονομία και την πολιτική οικονομία των καταστροφών δίνοντας έμφαση στις εναλλακτικές εκφράσεις της έννοιας του πολίτη.. Παράλληλα έχει δώσει έμφαση στις εμπειρίες του σώματος εστιάζοντας σε διαφορετικές συναισθηματικές ποιότητες του ιλίγγου. Μελετώντας τον χορό ως ενσαρκωμένη κοινωνική πρακτική προσεγγίζει αντίστοιχες πρακτικές στο πλαίσιο του αθλητισμού και της φυσικής αγωγής εστιάζοντας στις σχέσεις αθλητισμού και εθνικισμού, στις έμφυλες ιεραρχικές σχέσεις και τις διαφορετικές εκφάνσεις βίας. Έχει συγγράψει επιστημονικά άρθρα στα ελληνικά και τα αγγλικά για την Ανθρωπολογία και έχει παρουσιάσει ανακοινώσεις των εργασιών της σε διεθνή συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Tsintziloni, Steriani (PhD)

Steriani Tsintziloni (PhD, University of Roehampton) is a dance scholar, researcher and curator based in Athens (GR). Coming from a dance background she combines academic research and artistic curation, writing and lecturing, with a special interest in the Greek dance scene. She lectures on dance theory and history at the University of Athens, the Dance School of the Greek National Opera and the Greek State School of Dance. Steriani has curated the national and international dance program for the Athens and Epidaurus Festival for four editions (2016-2019), was Programming Associate for the Kalamata International Dance Festival (1998-2015) and guest

co-curator for Onassis Young Choreographers Festival 2021. She also works as an independent curator and has co-curated international meetings and research events. As a dramaturg and/or dance theorist she participates in artistic and interdisciplinary projects.

In 2020-2021 Steriani was selected for the Visiting Artist Program at Harvard University Center for Hellenic Studies (CHS Washington). She was a member of the Dance Selection Committee for the Stavros Niarchos Foundation Artist Fellowship Program 2021 and member of the Artistic Committee for New Italian Dance Platform (NID Platform 2019). She publishes in national and international journals and presents in conferences. Her research interests focus on history and practices of the dance scene and education in Greece, artistic research and knowledge production. Her monograph *Under the shadow of Parthenon: Dance in the Athens Festival of the Cold War (1955-1966)* was published in 2022 from Kapa Ekdotiki.

Τσιντζιλώνη, Στεριανή (PhD)

Η Στεριανή Τσιντζιλώνη (PhD, Πανεπιστήμιο Roehampton) είναι θεωρητικός του χορού, ερευνήτρια και επιμελήτρια με έδρα την Αθήνα. Προερχόμενη από το χώρο του χορού, συνδυάζει την ακαδημαϊκή έρευνα και την καλλιτεχνική επιμέλεια, τη συγγραφή και τη διδασκαλία, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ελληνική χορευτική σκηνή. Διδάσκει θεωρία και ιστορία του χορού στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στη Σχολή Χορού της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης. Η Στεριανή έχει επιμεληθεί το εθνικό και διεθνές πρόγραμμα χορού για το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου για τέσσερις διοργανώσεις (2016-2019), ήταν Συνεργάτης Προγραμματισμού για το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας (1998-2015) και προσκεκλημένη συν-επιμελήτρια του Φεστιβάλ Νέων Χορογράφων της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση (2021). Έχει συνεπιμεληθεί διεθνείς συναντήσεις και ερευνητικές εκδηλώσεις ενώ ως δραματουργός ή / και θεωρητικός χορού συμμετέχει σε καλλιτεχνικά και διεπιστημονικά προγράμματα.

Το 2020-2021 η Στεριανή επιλέχθηκε για το Πρόγραμμα Επισκεπτών Καλλιτεχνών στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ (CHS Washington). Ήταν μέλος της Επιτροπής Επιλογής Χορού για το Πρόγραμμα Υποτροφιών Καλλιτεχνών του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (2021) και μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής για τη Νέα Ιταλική Πλατφόρμα Χορού (NID Platform 2019). Δημοσιεύει σε εθνικά και διεθνή περιοδικά και παρουσιάζει σε συνέδρια. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζουν στην ιστορία και τις πρακτικές του χορού στην Ελλάδα, την καλλιτεχνική έρευνα και την παραγωγή γνώσης. Η μονογραφία της *Κάτω από τη σκιά του Παρθενώνα: Ο Χορός στο Φεστιβάλ Αθηνών του Ψυχρού Πολέμου (1955-1966)* εκδόθηκε το 2022 από την Κάπα Εκδοτική.